

Oláh András

a visegrádi remete

Görgey Artúr emlékének

semmid sem maradt hát
csak az óralapot súroló
mutató egyhangú kotyogása
s a bitókon érlelt gyűlölet

állsz szégyenfához kötve
csúfolnak a megvakítottak
szavakból font korbács sebez
horgadó vádakkal feleselsz

félre vert harang a szíved
s a történelem hazug
díszletei közti újra csak
gyászmisét celebrál a szél